

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 271.

Femte Session.

85de Møde.

Tredagen den 10de Februar.

(Forts.)

Næe: Ja, den morsomme Talevending, som den sidste ærede Taler (Monrad) søgte at fremkalde, troer jeg dog ikke engang han vilde have faaet Anledning til at forsøge, dersom han havde været tilstede ved den forrige Behandling; thi da erklærede jeg udtrykkeligt, at jeg ikke var af den Mening med Hensyn til den færøiske Handel, og jeg tilsvøiede, at, om Fremgangsmaaden ogsaa kunde være rigtig med Hensyn til Lovforslaget om den færøiske Handel, saa fandt jeg dog aldeles ikke, at der i nærværende Tilfælde var nogen Paralel, og det er netop det, som gjør, at jeg vil tilslade mig at gjøre de Løsesætninger gjældende i nærværende Sag, som den ærede Taler har fremført angaaende den parlamentariske Orden og Tact. Jeg er ganske enig med ham i, at de parlamentariske Regler ikke tilstede en eensartet Anvendelse i alle Tilfælde; men, naar der nu netop kunde have været Grund til, at Thinget forfulgte Behandlingen videre med Hensyn til den færøiske Handel, saa troer jeg ikke, at der i nærværende Tilfælde er Grund til at gaae frem paa lignende Maade; thi jeg tillader mig atter at fremhæve, at med Hensyn til den færøiske Handel har Ministeren ikke erklæret, naar han kunde vente at forelægge noget Lovforslag derom. Han har vel sagt, at han agtede at fremkomme med et Lovforslag angaaende denne Gjenstand, men han har ikke stillet i Udslag, naar han vilde fremkomme dermed; men med Hensyn til nærværende Sag, derimod har Ministeren udtrykkeligt erklæret, at han i indværende Uge vilde forelægge et Lovforslag desangaaende i

Statsraadet, saa at den altsaa kan ventes her vistnok i disse Dage. Der er dog virkelig en meget stor Forskjel tilstede, naar Regjeringen saaledes ligefrem siger, at den, endog om ganske faa Dage, vil fremkomme med et Lovforslag angaaende den samme Gjenstand, og, naar man altsaa mødes saa nær i Tiden, som det skeer i dette Tilfælde, saa finder jeg det ikke blot ikke passende, men saa siger jeg, at det grændser meget nær til det parlamentariske Upassende absolut desuagtet at ville føre Sagen igjennem, uagtet man jo dog ikke kan bringe noget parlamentarisk Resultat ud deraf; thi det er kun et halvt, det er kun et meget tvivlsomt Resultat, man faaer af en Sags Behandling, naar man ikke kan parlamentere med Regjeringen, og det har jo ikke kunnet finde Sted her. Den ærede Taler sagde rigtig nok: Naar Sagen kommer herfra til det andet Thing, saa kommer den herfra med et Udtryk af dette Things Ansuelse; men det er dog et meget usikkert Udtryk; thi, om det end er Majoritetens, saa er det dog vitterligt fra Afstemningerne ved de foregaaende Behandlinger, at der var Mange, som aldeles afholdt sig fra at stemme, og det er vistnok ogsaa efter en saadan Behandlingsmaades Bestaaffenhed temmelig vitterligt, at man ikke kan være kommen til et modent og klart Resultat, naar man ikke har kunnet forhandle med Regjeringen, naar man ikke har kunnet vide, hvori den giver et Sammenhold, og hvori den strider imod, paa hvad Maade man skal undgaae det Sidste, og paa hvad Maade man overhovedet skal komme til et Resultat i Sagen; og, veed man ikke, hvorledes man staaer ligeoverfor Regjeringen, for at komme til et Resultat i Sagen, saa kan man vistnok heller ikke, parlamentarisk talt, være kommen til noget Resultat, ikke engang